2024/1799

10.7.2024

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2024/1799,

annettu 13 päivänä kesäkuuta 2024,

tavaroiden korjaamista edistävistä yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivien (EU) 2019/771 ja (EU) 2020/1828 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ([2]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([3]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/771 ([4]) tavoitteena on parantaa sisämarkkinoiden toimintaa ja säätää kuluttajansuojan korkeasta tasosta sekä kierron lisäämisestä taloudessa. Tällä direktiivillä pyritään vihreän siirtymän yhteydessä parantamaan sisämarkkinoiden toimintaa ja edistämään samalla kestävämpää kulutusta ja siten täydentämään direktiivin (EU) 2019/771 tavoitetta.

(2) Kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi ja erityisesti rajatylittävän palvelujen tarjoamisen ja kuluttajien sisämarkkinoilla ostamien tavaroiden korjaajien välisen kilpailun helpottamiseksi on tarpeen vahvistaa yhdenmukaiset säännöt, joilla edistetään kuluttajien ostamien tavaroiden korjaamista direktiivissä (EU) 2019/771 vahvistetun myyjän vastuun puitteissa ja sen ulkopuolella. Jäsenvaltiot ovat jo ottaneet käyttöön tai harkitsevat ottavansa käyttöön sääntöjä, joilla edistetään kuluttajien ostamien tavaroiden korjaamista ja uudelleenkäyttöä direktiivissä (EU) 2019/771 vahvistetun myyjän vastuun ulkopuolella. Tätä alaa koskevat toisistaan poikkeavat pakottavat kansalliset säännöt muodostavat todellisia tai potentiaalisia esteitä sisämarkkinoiden toiminnalle ja vaikuttavat haitallisesti kyseisillä markkinoilla toimivien talouden toimijoiden suorittamiin rajatylittäviin liiketoimiin. Kyseiset toimijat voisivat joutua mukauttamaan palvelujaan toisistaan poikkeavien pakottavien kansallisten sääntöjen noudattamiseksi, ja niille voisi aiheutua ylimääräisiä liiketoimintakustannuksia tarvittavan oikeudellisen neuvonnan hankkimisesta, kun niiden on selvitettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008 ([5]) nojalla sovellettavat sen jäsenvaltion lakisääteiset vaatimukset, jossa kuluttajalla on asuinpaikka, ja ne voisivat joutua mukauttamaan korjauspalvelujen tarjoamista koskevia sopimuksiaan vastaavasti. Tämä vaikuttaa erityisesti pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, jotka muodostavat suurimman osan korjausalasta. Lainsäädännön hajanaisuus voisi myös heikentää kuluttajien luottamusta rajatylittävään korjaamiseen, koska tavaroiden korjauspäätöksen kannalta tärkeisiin seikkoihin liittyy epävarmuustekijöitä.

(3) Jotta voidaan vähentää kuluttajien ostamien käyttökelpoisten tavaroiden ennenaikaista hävittämistä ja kannustaa kuluttajia käyttämään tavaroita pidempään, on tarpeen vahvistaa tavaroiden korjaamista koskevia säännöksiä, jotta kuluttajat voivat saada kohtuuhintaisia korjauspalveluja valitsemaltaan korjauspalvelujen tarjoajalta. Korjaamisen on tarkoitus johtaa kestävään kulutukseen, koska se todennäköisesti vähentää jätettä, jota aiheutuu käytöstä poistetuista tavaroista, sekä resurssien, mukaan lukien energian, kysyntää, joka johtuu virheelliset tuotteet korvaavien uusien

([1]) EUVL C 293, 18.8.2023, s. 77.
([2]) EUVL C, C/2023/1330, 22.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1330/oj.
([3]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. huhtikuuta 2024 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä)], ja neuvoston päätös, tehty 30 päivänä toukokuuta 2024.
([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/771, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä tavarakauppaa koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista, asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta sekä direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta (EUVL L 136, 22.5.2019, s. 28).
([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 593/2008, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma I) (EUVL L 177, 4.7.2008, s. 6).

tuotteiden valmistuksesta ja myynnistä, ja pienentää kasvihuonekaasupäästöjä. Tällä direktiivillä edistetään kestävää kulutusta, jotta voidaan saavuttaa ympäristöhyötyjä edistämällä sellaista tavaroiden elinkaarta, johon sisältyy niiden uudelleenkäyttö, korjaaminen ja kunnostaminen, ja saada samalla aikaan hyötyä kuluttajille välttämällä kustannukset, joita lyhyellä aikavälillä liittyy uusiin hankintoihin.

(4) Kuluttajien käyttäytyminen muodostuu monista eri näkökohdista. Kun valitaan korjaamisen ja uuden tavaran ostamisen välillä, päätöksentekokriteereillä, kuten taloudellisella kannattavuudella, kestävyydellä, saatavuudella ja korjauspalvelun läheisyydellä sekä korjaamiseen tarvittavalla ajalla, on keskeinen merkitys. Monet esteet saattavat estää kuluttajia valitsemasta korjaamista. Tällä direktiivillä pyritään poistamaan joitakin näistä esteistä.

(5) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2024/1781 ([6]) vahvistetaan erityisesti tarjontapuolta koskevia vaatimuksia, joilla pyritään saavuttamaan tavoitteeksi asetettu kestävämpi tuotesuunnittelu tuotantovaiheessa. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2024/825 ([7]) vahvistetaan kysyntäpuolta koskevia vaatimuksia, joilla varmistetaan parempi tiedottaminen tavaroiden kestävyydestä ja korjattavuudesta myyntipisteessä, jotta kuluttajat voivat tehdä tietoon perustuvia ja kestäviä ostopäätöksiä. Tällä direktiivillä pyritään täydentämään kyseisiä tarjonta- ja kysyntäpuolen vaatimuksia edistämällä korjaamista ja uudelleenkäyttöä myynnin jälkeen myyjän vastuun ulkopuolella. Lisäksi direktiiviä (EU) 2019/771 olisi muutettava korjaamisen edistämiseksi myyjän vastuun puitteissa. Näin ollen tämän direktiivin tavoitteena on edistää kestävämpää kulutusta, kiertotaloutta ja vihreää siirtymää Euroopan vihreän kehityksen ohjelman puitteissa.

(6) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden vapauteen säännellä korjauspalvelujen tarjoamista koskevien sopimusten muita näkökohtia kuin niitä, jotka on yhdenmukaistettu unionin oikeudessa. Tämä direktiivi ei myöskään saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden mahdollisuuteen vapaasti säätää yleiseen sopimusoikeuteen kuuluvista seikoista, kuten säännöistä, jotka koskevat sopimuksen tekemistä, pätevyyttä, pätemättömyyttä tai vaikutuksia, sopimuksen purkamisesta aiheutuvat seuraukset mukaan lukien, siltä osin kuin näitä seikkoja ei säännellä tällä direktiivillä, eikä niiden mahdollisuuteen vapaasti säätää oikeudesta vahingonkorvaukseen. Tämä direktiivi ei saisi rajoittaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/988 ([8]) soveltamista etenkään tuoteturvallisuuteen liittyvän palautusmenettelyn tapauksessa.

(7) Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti pitää voimassa tai ottaa käyttöön tavaroiden korjaamisen edistämiseen liittyviä muita näkökohtia koskevia säännöksiä, jotka voisivat täydentää tässä direktiivissä vahvistettuja sääntöjä, esimerkiksi kaupallisia takuita, korjauspalvelukeskuksia tai korjaamisen taloudellisia kannustimia koskevia sääntöjä, jos ne ovat yhteensopivia tässä direktiivissä ja muussa sovellettavassa unionin oikeudessa säädettyjen velvollisuuksien kanssa.

(8) Jotta tämän direktiivin edut voitaisiin hyödyntää täysimääräisesti, sitä olisi sovellettava kaikkiin tavaroihin. Tässä direktiivissä täsmennettyjä korjaus- ja ilmoitusvelvollisuuksia koskevia säännöksiä olisi kuitenkin sovellettava ainoastaan tavaroihin, joiden osalta unionin säädöksissä säädetään korjattavuutta koskevista vaatimuksista.

(9) Korjattavuutta koskevien vaatimusten olisi katettava kaikki unionin säädösten mukaiset vaatimukset, joilla varmistetaan tavaroiden korjattavuus, kuten muun muassa asetuksessa (EU) 2024/1781 tarkoitetun ekosuunnittelukehyksen mukaiset vaatimukset; tarkoitus on kattaa laaja tavaravalikoima ja ottaa huomioon tuleva kehitys millä tahansa muulla unionin oikeuden alalla.

(10) Korjaajien on annettava kuluttajille keskeiset tiedot korjauspalveluistaan. Jotta helpotettaisiin kuluttajan mahdollisuutta valita vapaasti tavaran korjaaja ja autettaisiin tunnistamaan ja valitsemaan sopivat korjauspalvelut, korjaajien olisi voitava käyttää vapaaehtoisesti tämän direktiivin liitteessä I olevaa vakiomuotoista eurooppalaista korjaustietolomaketta. Eurooppalaisen korjaustietolomakkeen olisi sisällettävä keskeiset parametrit, jotka vaikuttavat

([6]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1781, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2024, kestävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista, direktiivin (EU) 2020/1828 ja asetuksen (EU) 2023/1542 muuttamisesta sekä direktiivin 2009/125/EY kumoamisesta (EUVL L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

([7]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) (EU) 2024/825, annettu 28 päivänä helmikuuta 2024, direktiivien 2005/29/EY ja 2011/83/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä vihreässä siirtymässä parantamalla suojaa sopimattomilta menettelyiltä ja parantamalla tiedottamista (EUVL L, 2024/285, 6.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/825/oj).

([8]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/988, annettu 10 päivänä toukokuuta 2023, yleisestä tuoteturvallisuudesta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1025/2012 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2020/1828 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY ja neuvoston direktiivin 87/357/ETY kumoamisesta (EUVL L 135, 23.5.2023, s. 1).

kuluttajien korjaamispäätöksiin, kuten virheen luonne, hinta ja aika, jonka kuluessa korjaaja sitoutuu tekemään korjauksen. Jos korjaaja tarjoaa lisäpalveluja, kuten kuljetusta, kyseisten palvelujen yksilöidyt kustannukset olisi ilmoitettava. Tiedot olisi esitettävä kuluttajille eurooppalaisessa korjaustietolomakkeessa selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/882 ([9]) esteettömyysvaatimusten mukaisesti. Eurooppalainen korjaustietolomake voisi antaa kuluttajille mahdollisuuden arvioida ja vertailla helposti korjauspalveluja, myös vaihtoehtoisia korjaustarjouksia, ja helpottaa tietojen antamista korjauspalveluista, erityisesti mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten tapauksessa. Korjaajat saisivat lisää oikeusvarmuutta, koska käyttämällä eurooppalaista korjaustietolomaketta ja täyttämällä sen asianmukaisesti niiden katsottaisiin täyttävän oikeudelliset velvollisuutensa, erityisesti tiettyjen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU ([10]) mukaisten ennen sopimuksen tekoa annettavien tietojen osalta. Keskeisten tietojen vakiomuotoinen esittäminen eurooppalaisessa korjaustietolomakkeessa lisäisi selkeyttä ja avoimuutta, mikä lisäisi kuluttajien luottamusta korjauspalveluihin.

(11) Jos korjaaja toimittaa eurooppalaisen korjaustietolomakkeen, sen olisi tehtävä se kohtuullisessa ajassa, jonka olisi oltava mahdollisimman lyhyt aika pyynnön esittämisestä ja ennen kuin korjauspalvelujen tarjoamista koskeva sopimus sitoo kuluttajaa. Jos eurooppalaista korjaustietolomaketta ei ole annettu, kuluttajan olisi myös voitava tehdä korjauspalvelujen tarjoamista koskeva sopimus korjaajan kanssa direktiivin 2011/83/EU mukaisesti ennen sopimuksen tekoa muilla keinoin annettavien tietojen perusteella.

(12) Eurooppalainen korjaustietolomake olisi toimitettava maksutta. On kuitenkin tilanteita, joissa korjaajan on suoritettava vianmääritys palvelu eli tarkastettava tavarat virheen luonteen tai korjaustyypin tunnistamiseksi. Tällaisissa tapauksissa korjaajan olisi voitava pyytää kuluttajaa maksamaan hänelle aiheutuvat välttämättömät kustannukset, mukaan lukien työvoima- tai kuljetuskustannukset. Ennen sopimuksen tekoa annettavien tietojen ja muiden direktiivissä 2011/83/EU säädettyjen vaatimusten mukaisesti korjaajan olisi ilmoitettava kuluttajalle tällaisista kustannuksista ennen kuin kuluttaja pyytää vianmääritys palvelua ja ennen eurooppalaisen korjaustietolomakkeen toimittamista. Kuluttajien olisi voitava olla pyytämättä vianmääritys palvelua, jos he katsovat, että sen hankkimisesta aiheutuvat kustannukset ovat liian korkeat. Jos kuluttaja päättää korjauttaa tavaran, korjaajan olisi voitava vähentää tällaiset kustannukset korjauksen hinnasta. Tämä ei rajoita tällaisten kustannusten pakollista vähentämistä koskevien jäsenvaltioiden sääntöjen soveltamista. Vähennys voitaisiin ilmoittaa eurooppalaisella korjaustietolomakkeella.

(13) Korjaajat eivät saisi muuttaa eurooppalaisessa korjaustietolomakkeessa ilmoittamiaan korjausehtoja, korjaamisen hinta mukaan luettuna, vähintään 30 kalenteripäivään. Korjaajan ja kuluttajan olisi kuitenkin voitava sopia pidemmästä ajasta. Näin varmistettaisiin, että kuluttajille jää riittävästi aikaa vertailla eri korjaustarjouksia. Jos korjauspalvelujen tarjoamista koskeva sopimus tehdään eurooppalaisen korjaustietolomakkeen perusteella, lomakkeeseen sisältyvien korjausehtoja ja hintaa koskevien tietojen olisi oltava erottamaton osa korjauspalvelujen tarjoamista koskevaa sopimusta, sillä niissä määritellään kyseiseen sopimukseen perustuvat korjaajan velvollisuudet. Kyseisten sopimusvelvoitteiden noudattamatta jättämiseen sovelletaan asiassa sovellettavaa kansallista lainsäädäntöä.

(14) Jos korjaaja päättää toimittaa eurooppalaisen korjaustietolomakkeen ja kuluttaja hyväksyy siinä esitetyt ehdot, korjaajan olisi oltava velvollinen suorittamaan korjaus. Jäsenvaltioiden olisi säädettävä oikeasuhteisista ja tehokkaista oikeussuojakeinoista, jotka ovat kuluttajien saatavilla, jos korjaaja ei suorita korjauspalvelua sen jälkeen, kun kuluttaja on hyväksynyt eurooppalaisen korjaustietolomakkeen. Tällaisiin oikeussuojakeinoihin voisi sisältyä vianmääritys palvelusta maksettujen kustannusten korvaaminen.

(15) Direktiivissä (EU) 2019/771 säädetään myyjän velvollisuudesta korjata tavara, jos siinä oleva virhe on ollut olemassa jo tavaran toimitusajankohtana ja jos virhe ilmenee vastuuaikana. Jos kyseistä velvollisuutta ei sovelleta, suuri määrä virheellisiä mutta muuten käyttökelpoisia tuotteita hävitetään ennenaikaisesti. Jotta voidaan kannustaa kuluttajia korjauttamaan tavarat tällaisissa tilanteissa, tässä direktiivissä olisi velvoitettava valmistajat korjaamaan kuluttajan

([9]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/882, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, tuotteiden ja palvelujen esteettömyysvaatimuksista (EUVL L 151, 7.6.2019, s. 70).

([10]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64).

pyynnöstä tavarat, joihin sovelletaan unionin säädöksissä vahvistettuja korjattavuutta koskevia vaatimuksia, koska kyseiset korjattavuutta koskevat vaatimukset on osoitettu niille. Korjausvelvollisuutta olisi unionin markkinoille saatettujen tavaroiden osalta sovellettava sekä unioniin että sen ulkopuolelle sijoittautuneisiin valmistajiin. Tällä direktiivillä ei myöskään saisi kyseenalaistaa valmistajien taloudellista valinnanvapautta lopettaa tavaran valmistus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta, soveltuvin osin, unionin oikeuden mukaista velvollisuutta toimittaa varaosia ja työkaluja.

(16) Koska valmistajille tämän direktiivin nojalla asetettava korjausvelvollisuus kattaa virheet, jotka eivät johdu siitä, että tavara ei ole myyntisopimuksen mukainen, valmistajien olisi voitava tarjota korjaamista joko kuluttajan maksamaa hintaa vastaan tai maksutta. Maksun perimisellä olisi kannustettava valmistajia kehittämään kestäviä liiketoimintamalleja, korjauspalvelujen tarjoaminen mukaan lukien. Korjaamisen hinnassa voitaisiin ottaa huomioon esimerkiksi työvoimakustannukset, varaosien kustannukset, korjaamon toiminnasta aiheutuvat kustannukset ja tavanomainen marginaali. Hinnan olisi oltava kohtuullinen eli se olisi asetettava siten, että kuluttajia ei tarkoituksellisesti estetä hyötymästä valmistajien korjausvelvollisuudesta. Korjaamisen hinnasta ja ehdoista olisi sovittava kuluttajan ja valmistajan välisessä sopimuksessa, ja kuluttajan olisi voitava vapaasti päättää, ovatko hinta ja muut ehdot hyväksyttäviä. Tällaisen sopimuksen tarpeellisuuden ja muiden korjaajien aiheuttaman kilpailupaineen olisi kannustettava korjausvelvollisia valmistajia pitämään hinta kuluttajan kannalta hyväksyttävällä tasolla. Korjausvelvollisuus voitaisiin myös täyttää maksutta silloin, kun virhe kuuluu kaupallisen takuun piiriin, esimerkiksi kun on kyse tavaroiden kestävyystakuusta. Jotta kuluttajia kannustettaisiin korjauttamaan tavaransa lakisääteisen virhevastuun ulkopuolella, valmistajan olisi voitava tarjota korjaamisen ajaksi lainaksi vastaava tavara, joka on määrä palauttaa, kun kuluttaja saa korjatun tavaran.

(17) Olisi hyödyllistä, jos korjaus voitaisiin tehdä mahdollisimman lähellä kuluttajaa tarpeettomien kuljetuskustannusten ja päästöjen estämiseksi. Valmistajien ja tapauksen mukaan valtuutettujen edustajien, tuojien ja jakelijoiden olisi voitava täyttää korjausvelvollisuutensa alihankintana, esimerkiksi jos niillä ei ole korjausinfrastruktuuria tai jos korjaamisen voi suorittaa lähempänä kuluttajaa sijaitseva korjaaja. Niiden olisi kuitenkin edelleen oltava vastuussa korjausvelvollisuudesta.

(18) Asetuksen (EU) 2024/1781 nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/125/EY ([11]) nojalla hyväksytyissä täytäntöönpanotoimenpiteissä vahvistettujen vaatimusten mukaan valmistajien on asetettava saataville varaosat, korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavat tiedot tai korjaamiseen liittyvät ohjelmistotyökalut, laiteohjelmistot tai vastaavat apuvälineet. Kyseisillä vaatimuksilla varmistetaan, että korjaaminen on teknisesti toteutettavissa ja että sen voivat valmistajan lisäksi tehdä myös muut korjaajat. Näin ollen korjaajilla ja tapauksen mukaan kuluttajilla on unionin säädösten mukaisesti mahdollisuus saada varaosia ja korjaamiseen liittyviä tietoja ja työkaluja, ja kuluttajilla on laajempi valikoima korjaajia tai tarvittaessa mahdollisuus suorittaa korjaus itse. Varaosat olisi asetettava saataville vähintään unionin säädöksissä vahvistetuksi ajaksi. Valmistajien, jotka asettavat varaosia ja työkaluja saataville tämän direktiivin liitteessä II lueteltujen säädösten soveltamisalaan kuuluvia tavaroita varten joko unionin oikeuden mukaisten vastaavien oikeudellisten velvollisuuksien vuoksi tai vapaaehtoisesti, olisi veloitettava kohtuullinen hinta, joka ei estä tällaisten varaosien ja työkalujen saatavuutta ja siten korjaamista. Kyseisten toimenpiteiden täydentämiseksi valmistajat eivät saisi käyttää sopimuslausekkeita, laitteistoja tai ohjelmistotekniikoita, jotka estävät sellaisten tavaroiden korjaamisen, joiden osalta tämän direktiivin liitteessä II luetelluissa unionin säädöksissä on vahvistettu korjattavuutta koskevia vaatimuksia, paitsi jos ne ovat perusteltuja oikeutetuilla ja objektiivisilla tekijöillä, mukaan lukien teollis- ja tekijänoikeuksilla suojattujen teosten ja muun suojatun aineiston luvattoman käytön estämiseksi tai rajoittamiseksi unionin ja kansallisten säädösten, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/29/EY ([12]), 2004/48/EY ([13]) ja (EU) 2019/790 ([14]) nojalla. Näin ollen tämän olisi edistettävä kilpailua ja hyödytettävä kuluttajia tarjoamalla parempia palveluja ja alhaisempia korjaushintoja.

([11]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10).

([12]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY, annettu 22 päivänä toukokuuta 2001, tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa (EYVL L 167, 22.6.2001, s. 10).

([13]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/48/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta (EUVL L 157, 30.4.2004, s. 45).

([14]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/790, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, tekijänoikeudesta ja lähioikeuksista digitaalisilla sisämarkkinoilla ja direktiivien 96/9/EY ja 2001/29/EY muuttamisesta (EUVL L 130, 17.5.2019, s. 92).

(19) Elinkeinonharjoittajien menettelyt, jotka saavat kuluttajat ajattelemaan, että heidän tavaraansa ei voida korjata riippumattoman korjaajan, muun kuin ammattikorjaajan tai loppukäyttäjän tekemän aiemman korjauksen tai tarkastuksen vuoksi, tai väärät väitteet siitä, että tällainen korjauttaminen tai tarkastus aiheuttaa turvallisuuteen liittyviä riskejä ja siten johtaa kuluttajia harhaan, voisivat tapauksen mukaan olla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/29/EY ([15]) tarkoitettuja sopimattomia kaupallisia menettelyjä.

(20) Korjausvelvollisuutta olisi sovellettava myös tapauksissa, joissa valmistaja on sijoittautunut unionin ulkopuolelle. Jotta kuluttajat voisivat kääntyä unioniin sijoittautuneen talouden toimijan puoleen tämän velvollisuuden täyttämiseksi, tässä direktiivissä säädetään vaihtoehtoisista talouden toimijoista, joiden on tällaisissa tapauksissa täytettävä valmistajaa koskeva korjausvelvollisuus. Näin unionin ulkopuolella sijaitsevilla valmistajilla on mahdollisuus organisoida toimintansa ja täyttää korjausvelvollisuutensa unionissa.

(21) Jotta valmistajiin ei kohdistuisi liian suurta rasitusta ja jotta voitaisiin varmistaa, että valmistajat pystyvät täyttämään korjausvelvollisuutensa, kyseinen velvollisuus olisi rajoitettava koskemaan tavaroita, joiden osalta unionin säädöksissä vahvistetaan korjattavuutta koskevat vaatimukset kyseisissä säädöksissä tarkoitetussa laajuudessa. Korjattavuutta koskevat vaatimukset eivät velvoita valmistajia korjaamaan virheellisiä tavaroita. Sen sijaan niillä varmistetaan, että tavarat ovat korjattavissa. Esimerkkejä unionin säädöksistä, joissa vahvistetaan korjattavuutta koskevia vaatimuksia, ovat asetuksen (EU) 2024/1781 nojalla hyväksytyt delegoidut säädökset tai neuvoston direktiivin 2009/125/EY nojalla hyväksytyt täytäntöönpanotoimenpiteet, joilla luodaan puitteet tuotteiden ympäristökestävyyden parantamiselle, tai muut asiaankuuluvat unionin säädökset, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/1542 ([16]). Rajoittamalla tällä tavoin korjausvelvollisuutta olisi varmistettava, että velvollisuus koskee ainoastaan tavaroita, jotka on suunniteltu korjattaviksi. Korjattavuutta koskevia asiaankuuluvia vaatimuksia ovat muun muassa suunnitteluvaatimukset, joilla parannetaan mahdollisuuksia purkaa tavarat, sekä erilaiset varaosat, jotka on asetettava saataville tietyksi vähimmäisajaksi. Korjausvelvollisuuden olisi vastattava korjattavuutta koskevien vaatimusten soveltamisalaa. Esimerkiksi ekosuunnitteluvaatimuksia saatetaan soveltaa ainoastaan tavaroiden tiettyihin osiin, tai varaosien saatavuudelle saatetaan vahvistaa tietty ajanjakso. Tässä direktiivissä säädetyn korjausvelvollisuuden, jonka perusteella kuluttaja voi vaatia tavaran korjaamista suoraan valmistajalta myynnin jälkeen, olisi täydennettävä esimerkiksi asetuksessa (EU) 2024/1781 säädettyjä tarjontapuoleen liittyviä korjattavuutta koskevia vaatimuksia, jotka kannustavat kuluttajia vaatimaan korjaamista.

(22) Oikeusvarmuuden varmistamiseksi tämän direktiivin liitteessä II olisi lueteltava unionin säädökset, jotka sisältävät asiaankuuluviin tavararyhmiin sovellettavia korjattavuutta koskevia vaatimuksia. Jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus sääntelyn tulevan kehityksen kanssa, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat unionin säädösten lisäämistä tämän direktiivin liitteeseen II silloin, kun hyväksytään uusia korjattavuutta koskevia vaatimuksia. Komission olisi lisättävä kyseiset säädökset mahdollisimman pian ja viimeistään 12 kuukauden kuluttua niiden julkaisemisesta. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ([17]) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

(23) Vaikka tässä direktiivissä asetetaan korjausvelvollisuus valmistajalle, siinä myös helpotetaan kuluttajien mahdollisuutta valita muiden korjaajien tarjoamat korjauspalvelut. Valintaa helpotetaan eurooppalaisella korjaustietolomakkeella, jonka toimittavat vapaaehtoisesti sekä valmistaja että korjaajat, kuten myyjä tai riippumattomat korjaajat, tai tekemällä hakuja korjaamista varten tarkoitetun verkkoalustan kautta. Koska

([15]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11 päivänä toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).

([16]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/1542, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2023, akuista ja paristoista ja jäteakuista ja -paristoista, direktiivin 2008/98/EY ja asetuksen (EU) 2019/1020 muuttamisesta sekä direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta (EUVL L 191, 28.7.2023, s. 1).

([17]) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

kuluttajien olisi maksettava korjauksesta, he todennäköisesti vertailevat korjausmahdollisuuksia valitakseen tarpeisiinsa parhaiten soveltuvat korjauspalvelut. Näin ollen on todennäköistä, että kuluttajat ottavat ensiksi yhteyttä lähellään oleviin riippumattomiin korjaajiin tai myyjään ja vasta sen jälkeen valmistajiin, jotka saattavat esimerkiksi sijaita kauempana ja joiden tarjoama hinta voi olla korkeampi kuljetuskustannusten vuoksi.

(24) Direktiivin (EU) 2019/771 mukaisesti valmistaja olisi vapautettava korjausvelvollisuudesta, jos korjaaminen on tosiasiallisesti tai oikeudellisesti mahdotonta. Sen vuoksi valmistajalla ei saisi olla mahdollisuutta kieltäytyä korjaamasta tavaraa puhtaasti taloudellisista syistä, kuten varaosien kustannusten vuoksi, tai pelkästään siitä syystä, että muut korjaajat tai tapauksen mukaan kuluttaja ovat suorittaneet aiemman korjauksen. Kansallisessa lainsäädännössä, jolla direktiivi (EU) 2019/771 ja sitä edeltänyt Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/44/EY ([18]) on pantu täytäntöön, käytetään jo kriteerinä korjaamisen mahdottomuutta, ja myös kansalliset tuomioistuimet soveltavat kyseistä kriteeriä.

(25) Jotta kuluttajat olisivat tietoisempia korjaamisen mahdollisuudesta ja jotta korjaamisen todennäköisyys näin ollen kasvaisi, valmistajien tai tilanteen mukaan niiden valtuutettujen edustajien, tuojien tai jakelijoiden olisi tiedotettava tästä kuluttajille asettamalla heidän saatavilleen tietoja korjausvelvollisuudestaan ja korjauspalveluistaan. Tietojen olisi oltava saatavilla ainakin koko korjausvelvollisuuden keston ajan, jonka voitaisiin katsoa alkavan markkinoille saattamisesta ja päättyvän korjattavuutta koskevien vaatimusten voimassaolon päättyessä. Tiedoissa olisi mainittava tavarat, joita korjausvelvollisuus koskee, selitettävä, että kyseisiä tavaroita varten on tarjolla korjauspalveluja esimerkiksi alihankkijoiden kautta, ja ilmoitettava korjausmahdollisuuden laajuus. Kyseiset tiedot olisi oltava helposti kuluttajan saatavilla ja ne olisi annettava selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla ilman, että kuluttajan tarvitsee niitä erikseen pyytää, ja noudattaen direktiivissä (EU) 2019/882/EU vahvistettua esteettömyysvaatimusta. Valmistajan olisi voitava vapaasti päättää keinoista, joilla se tiedottaa kuluttajalle, kuten näkyvällä ja huomiota herättävällä tavalla verkkosivuston kautta, digitaalisen tuotepassin kautta tai myyntipisteessä, esimerkiksi silloin, kun myyjänä on valmistaja.

(26) Korjaamisen edistämiseksi komission olisi perustettava korjaamista koskeva eurooppalainen verkkoalusta, jäljempänä ”eurooppalainen verkkoalusta”. Eurooppalaisen verkkoalustan olisi koostuttava kansallisista osioista, jotka perustuvat yhteiseen verkkorajapintaan, ja sisällettävä linkkejä korjaamista koskeviin kansallisiin verkkoalustoihin, jäljempänä ”kansalliset verkkoalustat”, jotka täyttävät tässä direktiivissä säädetyt kriteerit. Tätä varten komission olisi kehitettävä yhteinen verkkorajapinta eurooppalaista verkkoalustaa varten. Komission olisi myös oltava vastuussa yhteisen verkkorajapinnan tietoteknisen ylläpidon varmistamisesta ja vastattava käyttäjien teknisiin kyselyihin tai muihin tiedusteluihin, jotka koskevat eurooppalaisen verkkoalustan virheellistä toimintaa. Eurooppalaisen verkkoalustan olisi oltava kuluttajien saatavilla maksutta. Sinne olisi voitava ottaa tapauksen mukaan toimijoita, jotka myyvät kunnostettuja tavaroita taikka ostavat virheellisiä tavaroita kunnostamista varten, tai markkinapohjaisia välineitä, kuten yhteisölähtöisiä korjausaloitteita. Jäsenvaltioiden olisi joko käytettävä yhteistä verkkorajapintaa kansallisten osioidensa luomiseen eurooppalaisella verkkoalustalla tai perustettava tai tarvittaessa ylläpidettävä kansallisia verkkoalustoja, jotka täyttävät tässä direktiivissä säädetyt kriteerit. Kun jäsenvaltiot käyttävät eurooppalaista verkkoalustaa, niiden olisi voitava itse päättää, miten toimijat otetaan kansallisiin osioihin, eli rekisteröityvätkö toimijat itse, tuodaanko olemassa olevista tietokannoista massadataa korjaajien suostumuksella vai asetetaanko rekisteröinnin edellytykseksi ennakkohyväksyntä. Jos jäsenvaltiot katsovat tarpeelliseksi, niiden olisi voitava asettaa kansallisiin osioihin pääsylle edellytyksiä, joita voivat olla ammattipätevyyttä koskevien kriteerien täyttyminen tai osoitus korjauksiin sovellettavien vapaaehtoisten eurooppalaisten tai kansallisten laatustandardien noudattamisesta. Tällaisten ehtojen olisi oltava syrjimättömiä ja unionin oikeuden mukaisia. Jäsenvaltioille, jotka päättävät asettaa käyttöehtoja kansallisiin osioihinsa, olisi myönnettävä kuusi lisäkuukautta kansallisen osion saattamiseksi toimintavalmiiksi.

(27) Jotkin jäsenvaltiot tai yritykset ovat korjaamisen edistämiseksi investoineet resursseja kansallisten verkkoalustojen kehittämiseen. Liiallisen hallinnollisen rasitteen välttämiseksi ja asianmukaisen joustavuuden mahdollistamiseksi jäsenvaltioiden olisi myös voitava päättää, että ne säilyttävät olemassa olevan kansallisen verkkoalustan, joka täyttää tämän direktiivin vaatimukset. Jos jäsenvaltio säilyttää tai perustaa kansallisen verkkoalustan, sitä ei saisi velvoittaa perustamaan kansallista osiota eurooppalaisella verkkoalustalla tai nimeämään kansallisia yhteyspisteitä. Jäsenvaltioiden olisi valittava, perustavatko ne eurooppalaisen verkkoalustan kansallisen osion vai kansallisen verkkoalustan, joka täyttää tässä direktiivissä säädetyt edellytykset, ja ilmoitettava tästä komissiolle viimeistään

([18]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/44/EY, annettu 25 päivänä toukokuuta 1999, kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista (EYVL L 171, 7.7.1999, s. 12).

31 päivänä heinäkuuta 2026. Tällaiset kansalliset verkkoalustat ovat käytettävissä eurooppalaisen verkkoalustan linkin kautta, jos ne ovat toiminnassa viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2027. Ne voisivat olla yksityisiä, julkisia tai yksityisen ja julkisen sektorin kumppanuuksiin perustuvia verkkoalustoja.

(28) Eurooppalaiseen verkkoalustaan olisi sisällyttävä käyttäjäystävällisiä välineitä korjaajien etsimiseksi jäsenvaltioittain. Tämä auttaisi kuluttajia arvioimaan ja vertailemaan eri korjauspalvelujen tarjoajien etuja ja tukisi heitä näin korjaajan valinnassa. Vaikka eurooppalaisen verkkoalustan tavoitteena on helpottaa korjauspalvelujen etsimistä yritysten ja kuluttajien välisissä suhteissa, jäsenvaltioiden olisi kestävän kulutuksen edistämiseksi voitava laajentaa eurooppalaisella verkkoalustalla kansallisen osionsa soveltamisalaa koskemaan kunnostettujen tavaroiden myyjiä, virheellisiä tavaroita kunnostamista varten ostavia toimijoita tai yhteisölähtöisiä korjausaloitteita, kuten korjauskahviloita.

(29) Komission ja jäsenvaltioiden välisen koordinoinnin helpottamiseksi jäsenvaltioiden olisi nimettävä komission perustamaan asiantuntijaryhmään edustaja, joka neuvoo eurooppalaisen verkkoalustan suunnittelussa ja toiminnassa.

(30) Jäsenvaltioiden olisi myös nimettävä kansalliset yhteyspisteet, jotka vastaavat niiden kansallisen osion hallinnointiin liittyvistä tehtävistä. Jäsenvaltioiden nimeämien kansallisten yhteyspisteiden olisi tarvittaessa valvottava kansalliseen osioon sisältyviä tietoja, minkä tarkoituksena on havaita, tunnistaa ja poistaa pätemättömät tiedot unionin oikeuden mukaisesti.

(31) Komission olisi varmistettava, että eurooppalainen verkkoalusta on helposti ja maksutta kuluttajien saatavilla. Eurooppalaisen verkkoalustan olisi annettava kuluttajille mahdollisuus löytää sopivia korjauspalveluja virheellisille tavaroilleen sekä tarvittaessa kunnostettujen tavaroiden myyjiä, virheellisiä tavaroita kunnostamista varten ostavia toimijoita tai yhteisölähtöisiä korjausaloitteita, kuten korjauskahviloita. Kuluttajien olisi voitava käyttää hakutoimintoja voidakseen suodattaa erilaisia ominaisuuksia, kuten tavararyhmiä, tilapäisten korvaavien tavaroiden saatavuutta, laatuindikaattoreita ja mahdollisia korjausehtoja, mukaan lukien korjaajan sijainti ja mahdollisuus tarjota palveluja rajojen yli. Eurooppalaisen verkkoalustan olisi oltava myös haavoittuvassa asemassa olevien kuluttajien, mukaan lukien vammaisten, saavutettavissa sovellettavan esteettömyyttä koskevan unionin oikeuden mukaisesti.

(32) Tavaroihin perustuva hakutoiminto voisi viitata tavaratyyppiin tai tavaramerkkiin. Koska korjaajat eivät ennen korjauspyynnön esittämistä voi olla tietoisia siitä, millainen virhe on kyseessä, olisi oltava riittävää, että ne antavat eurooppalaisella verkkoalustalla yleisiä tietoja korjauspalvelujensa keskeisistä osatekijöistä, jotta kuluttajat voivat tehdä päätöksen tavaran korjauttamisesta. Tällaisia tietoja ovat erityisesti korjaamiseen keskimäärin tarvittava aika, tilapäisen korvaavan tavaran saatavuus, paikka, jossa kuluttaja luovuttaa tavaran korjattavaksi, sekä lisäpalvelujen saatavuus. Korjaajia ja tarvittaessa kunnostettujen tavaroiden myyjiä, virheellisiä tavaroita kunnostamista varten ostavia toimijoita tai yhteisölähtöisiä korjausaloitteita, kuten korjauskahviloita, olisi kannustettava päivittämään säännöllisesti tietojaan eurooppalaisella verkkoalustalla. Jotta kuluttajien luottamusta eurooppalaisella verkkoalustalla saatavilla oleviin korjauspalveluihin voitaisiin lisätä, korjaajien olisi voitava osoittaa noudattavansa tiettyjä korjausstandardeja.

(33) Jotta eurooppalaisen korjaustietolomakkeen saaminen olisi helpompaa, korjaajan olisi voitava asettaa lomake vapaaehtoisesti saataville eurooppalaiselle verkkoalustalle, jonka kautta kuluttajien olisi voitava pyytää sitä suoraan korjaajalta.

(34) Jotta kuluttajat olisivat paremmin tietoisia eurooppalaisesta verkkoalustasta, komission ja jäsenvaltioiden olisi toteutettava asianmukaisia toimia, kuten ohjattava asiaankuuluvilta kansallisilta verkkosivustoilta eurooppalaiselle verkkoalustalle tai toteutettava viestintäkampanjoita.

(35) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden kansallinen lainsäädäntö, myös silloin, kun tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, on täysin yhdenmukainen perussopimuksissa vahvistettujen palvelujen tarjoamista ja sijoittautumista koskevien perusvapauksien kanssa. Tämä direktiivi ei saisi rajoittaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/958 ([19]) soveltamista.

([19]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/958, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2018, uuden ammatteja koskevan sääntelyn hyväksymistä edeltävästä suhteellisuusarvioinnista (EUVL L 173, 9.7.2018, s. 25).

(36) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava vähintään yksi toimenpide, jolla edistetään korjaamista. Tällaiset toimenpiteet voisivat olla luonteeltaan taloudellisia tai muita kuin taloudellisia. Muita kuin taloudellisia toimenpiteitä voisivat olla tiedotuskampanjat ja yhteisölähtöisten korjausaloitteiden tukeminen suoraan esimerkiksi tarjoamalla tiloja korjauksia tai tavaran luovutusta varten esimerkiksi yhteisö- tai kulttuurikeskuksissa. Luonteeltaan taloudellisia toimenpiteitä voisivat olla esimerkiksi korjaussetelit, korjausrahastot, paikallisten tai alueellisten verkkoalustojen tukeminen tai perustaminen korjaamista varten, koulutusohjelmien järjestäminen tai rahoittaminen korjausta koskevien erityistaitojen hankkimiseksi tai verotustoimenpiteet. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa neuvoston direktiivin 2006/112/EY ([20]) liitteen III mukaisten verotustoimenpiteiden yhteydessä säätää alennetusta arvonlisäverokannasta kodinkoneiden, kenkien ja nahkatavaroiden, vaatteiden ja liinavaatteiden korjauspalvelujen osalta, mukaan lukien paikkaaminen ja muutokset. Tältä osin komissio voisi harkita tarvittaessa ehdotuksen tekemistä kyseisen direktiivin liitteen III muuttamiseksi. Kyseiset toimenpiteet voitaisiin toteuttaa kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla. Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle yhdestä tai useammasta korjausta edistävästä toimenpiteestä parhaiden käytäntöjen vaihdon helpottamiseksi. Komission olisi asetettava tiedot tällaisista toimenpiteistä julkisesti saataville.

(37) Jäsenvaltioiden on tarpeen säätää tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistaa niiden täytäntöönpano. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

(38) Komission olisi mahdollistettava vapaaehtoisen eurooppalaisen laatustandardin kehittäminen korjauspalveluja varten esimerkiksi helpottamalla standardin osalta tehtävää vapaaehtoista yhteistyötä yritysten, viranomaisten ja muiden sidosryhmien, kuten riippumattomien korjaajien ja yhteisöjen omien korjauspalvelualoitteiden, välillä ja kannustamalla niitä tällaiseen yhteistyöhön tai esittämällä standardointipyyntö eurooppalaisille standardointiorganisaatioille. Korjauspalveluja koskeva eurooppalainen laatustandardi voisi lisätä kuluttajien luottamusta korjauspalveluihin kaikkialla unionissa. Tällaiseen standardiin voisi sisältyä näkökohtia, jotka vaikuttavat kuluttajien tekemiin korjauspäätöksiin, kuten korjaamiseen kuluva aika, tilapäisten korvaavien tavaroiden saatavuus, laadunvarmistus, kuten kaupallinen korjaustakuu, ja korjaajien tarjoamien lisäpalvelujen, kuten poistamisen, asentamisen ja kuljetuksen, saatavuus.

(39) Tässä direktiivissä säädetyt täytäntöönpanosäännökset eivät rajoita Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2020/1828 soveltamista ([21]).

(40) Direktiiviä (EU) 2019/771 olisi muutettava siten, että vastuuaikaa pidennetään 12 kuukaudella, jotka olisi lisättävä tavaran jäljellä olevaan vastuuaikaan, jotta kuluttajia kannustettaisiin valitsemaan korjaus tavaran saattamiseksi sopimuksen mukaiseksi myyjän vastuun puitteissa ja siten edistämään korjaamista silloin, kun kuluttaja valitsee korjaamisen oikeussuojakeinoksi, jotta tavara saatettaisiin sopimuksen mukaiseksi. Kyseistä pidennystä olisi sovellettava kerran. Jäsenvaltiot voisivat kuitenkin edelleen kannustaa korjaamiseen säätämällä myyjän vastuun lisäpidennyksestä, jos korjaus tehdään uudelleen. Jäsenvaltiot voisivat myös ottaa käyttöön tai pitää voimassa sääntöjä, joilla myyjän vastuuta pidennetään korjaamisen yhteydessä yli 12 kuukauden ajaksi. Kun vastuuaikaa on pidennetty, myyjän olisi direktiivin (EU) 2019/771 mukaisesti oltava vastuussa virheistä, jotka olivat olemassa tavaran toimitusajankohtana ja jotka ilmenevät tavaran jäljellä olevan vastuuajan kuluessa, pidennys mukaan lukien. Vastuuajan pidentäminen ei saisi vaikuttaa direktiivissä (EU) 2019/771 säädettyihin kuluttajien oikeuksiin. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa siihen, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön tai pitävät voimassa säännöksiä, joissa säädetään pidemmästä vastuuajasta ainoastaan korjattujen osien osalta direktiivin (EU) 2019/771 mukaisesti. Kun otetaan huomioon direktiivissä (EU) 2019/771 säädetty joustavuus, jäsenvaltioiden, jotka eivät säädä myyjän vastuuta koskevista kiinteistä määräajoista tai joissa säädetään ainoastaan oikeussuojakeinojen vanhentumisajasta, olisi varmistettava, että myyjän vastuu tai oikeussuojakeinojen vanhentumisaika korjaamistilanteessa on vähintään kaksi vuotta ja 12 kuukautta, mikä vastaa direktiivissä (EU) 2019/771 säädettyä myyjän vastuun vähimmäisaikaa ja kyseisen vähimmäisajan pidennystä korjaamisen osalta. Vastuuajan pidentäminen kannustaisi kestävään kulutukseen ja edistäisi kiertotaloutta.

(41) Jotta korjaamista myyjän vastuun puitteissa voidaan edistää kuluttajien hyödyksi ja ympäristönsuojelua silmällä pitäen, direktiiviä (EU) 2019/771 olisi muutettava edelleen siten, että siinä otetaan käyttöön uusi velvollisuus

([20]) Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

([21]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2020/1828, annettu 25 päivänä marraskuuta 2020, kuluttajien yhteisten etujen suojaamiseksi nostettavista edustajakanteista ja direktiivin 2009/22/EY kumoamisesta (EUVL L 409, 4.12.2020, s. 1).

ilmoittaa kuluttajalle oikeudesta valita korjaamisen ja vaihtamisen välillä sekä vastuuajan pidentämisestä, jos kyseinen kuluttaja valitsee korjaamisen, jolloin lisätään tietoisuutta sekä vaihtoehdoista että korjaamisen valinnan eduista. Kyseinen ilmoittamisvaatimus kannustaisi kestävään kulutukseen ja edistäisi kiertotaloutta.

(42) Kuluttajien tukemiseksi ja korjaamiseen kannustamiseksi myyjä voisi asiaankuuluvan tavararyhmän erityispiirteistä riippuen lainata kuluttajalle korvaavan tavaran, jos korjausta ei ole saatu päätökseen kohtuullisen ajan kuluessa tai ilman merkittävää haittaa. Tämä korvaava tavara voisi myös olla kunnostettu tavara. Kuluttajalle väliaikaisesti lainatun korvaavan tavaran olisi joka tapauksessa oltava maksuton. Lisäksi myyjän olisi silti saatava korjaus päätökseen kohtuullisessa ajassa. Tavaran lainaamisella korjaamisen ajaksi voidaan välttää kuluttajalle aiheutuva merkittävä haitta, mutta sillä ei voida perustella kohtuuttoman pitkää korjausaikaa. Lisäksi myyjä voisi kuluttajan pyynnöstä toimittaa kuluttajalle kunnostetun tavaran, jos tavara vaihdetaan oikeussuojakeinona.

(43) Jotta tässä direktiivissä vahvistettujen sääntöjen täytäntöönpano olisi mahdollista edustajakanteiden avulla, on tarpeen muuttaa direktiivin (EU) 2020/1828 liitettä I. Jotta jäsenvaltioiden nimeämät toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä yhteistyötä ja koordinoida toimia keskenään ja komission kanssa tässä direktiivissä vahvistettujen sääntöjen noudattamisen valvomiseksi, on tarpeen muuttaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2394 ([22]) liitettä.

(44) Jotta talouden toimijat voisivat mukauttaa toimintaansa, olisi otettava käyttöön siirtymäsäännöksiä, jotka koskevat tämän direktiivin joidenkin artiklojen soveltamista. Direktiiviin (EU) 2019/771 tehtävää muutosta olisi sovellettava ainoastaan myyntisopimuksiin, jotka on tehty 31 päivän heinäkuuta 2026 jälkeen, jotta oikeusvarmuus voidaan taata ja myyjille antaa riittävästi aikaa mukautua korjaamista ja vaihtamista koskeviin muutettuihin oikeussuojakeinoihin.

(45) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ([23]) mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

(46) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tavoitteeksi asetettua kuluttajien ostamien tavaroiden korjaamisen edistämistä sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi ja säätää samalla ympäristönsuojelun ja kuluttajansuojan korkeasta tasosta. Uudet kansalliset pakottavat säännöt, joilla edistetään kestävää kulutusta korjaamalla direktiivin (EU) 2019/771 soveltamisalan ulkopuolelle jääviä virheitä, poikkeaisivat todennäköisesti toisistaan ja johtaisivat sisämarkkinoiden pirstoutumiseen. Jäsenvaltiot eivät saa muuttaa täysin yhdenmukaistettuja sääntöjä, jotka koskevat direktiivin (EU) 2019/771 mukaisesti myyjän vastuulle kuuluvia virheitä. Tämän direktiivin tavoite voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla täysin yhdenmukaistetuilla yhteisillä säännöillä, joilla edistetään korjaamista direktiivissä (EU) 2019/771 säädetyn myyjän vastuun puitteissa ja sen ulkopuolella. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisia. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

(47) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja -vapauksia ja pyritään varmistamaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä ”perusoikeuskirja”, 16, 26, 37, 38 ja 47 artiklan noudattaminen kaikilta osin. Direktiivillä parannetaan osaltaan ympäristön laatua perusoikeuskirjan 37 artiklan mukaisesti edistämällä tavaroiden kestävää kulutusta ja vähentämällä siten käyttökelpoisten tavaroiden ennenaikaisesta hävittämisestä aiheutuvia kielteisiä ympäristövaikutuksia. Tällä direktiivillä varmistetaan kuluttajansuojaa koskevan 38 artiklan noudattaminen kaikilta osin parantamalla kuluttajan oikeuksia sellaisten virheiden osalta, jotka tapahtuvat tai ilmenevät direktiivin (EU) 2019/771 mukaisen myyjän vastuun ulkopuolella. Lisäksi sillä varmistetaan perusoikeuskirjan 16 artiklan mukaisen elinkeinovapauden kunnioittaminen turvaamalla sopimusvapaus ja edistämällä korjauspalvelujen

([22]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2394, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä ja asetuksen (EY) N:o 2006/2004 kumoamisesta (EUVL L 345, 27.12.2017, s. 1).

([23]) EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

kehittämistä sisämarkkinoilla. Tällä direktiivillä edistetään vammaisten sopeutumista yhteiskuntaan perusoikeuskirjan 26 artiklan mukaisesti helpottamalla vammaisten henkilöiden pääsyä eurooppalaiselle verkkoalustalle. Tällä direktiivillä pyritään varmistamaan, että huolehtimalla tehokkaasti täytäntöönpanon valvonnasta perusoikeuskirjan 47 artiklassa vahvistettua oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen kunnioitetaan kaikilta osin,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde, tarkoitus ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan yhteiset säännöt, joilla vahvistetaan tavaroiden korjaamiseen liittyviä säännöksiä sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan tukemiseksi samalla kun säädetään kuluttajansuojan ja ympäristönsuojelun korkeasta tasosta.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan kuluttajien ostamien tavaroiden korjaamiseen siinä tapauksessa, että tavarassa on virhe, joka tapahtuu tai ilmenee direktiivin (EU) 2019/771 10 artiklan mukaisen myyjän vastuun ulkopuolella.

3. Tämän direktiivin 5 ja 6 artiklaa sovelletaan ainoastaan tavaroihin, joiden korjattavuutta koskevat vaatimukset vahvistetaan liitteessä II luetelluissa unionin säädöksissä, kyseisissä säädöksissä tarkoitetussa laajuudessa.

4. Tällä direktiivillä ei rajoiteta direktiivin (EU) 2018/958 soveltamista.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

1) ”kuluttajalla” direktiivin (EU) 2019/771 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä kuluttajaa;

2) ”korjaajalla” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka elinkeino- tai ammattitoimintaansa liittyen tarjoaa korjauspalveluja, mukaan lukien valmistajat ja myyjät, jotka tarjoavat korjauspalveluja, sekä korjauspalvelujen tarjoajat riippumatta siitä, ovatko ne riippumattomia vai sidoksissa tällaisiin valmistajiin tai myyjiin;

3) ”korjaamisella” asetuksen (EU) 2024/1781 2 artiklan 20 alakohdassa määriteltyä korjaamista;

4) ”myyjällä” direktiivin (EU) 2019/771 2 artiklan 3 alakohdassa määriteltyä myyjää;

5) ”valmistajalla” asetuksen (EU) 2024/1781 2 artiklan 42 alakohdassa määriteltyä valmistajaa;

6) ”valtuutetulla edustajalla” asetuksen (EU) 2024/1781 2 artiklan 43 alakohdassa määriteltyä valtuutettua edustajaa;

7) ”tuojalla” asetuksen (EU) 2024/1781 2 artiklan 44 alakohdassa määriteltyä tuojaa;

8) ”jakelijalla” asetuksen (EU) 2024/1781 2 artiklan 45 alakohdassa määriteltyä jakelijaa;

9) ”tavaralla” direktiivin (EU) 2019/771 2 artiklan 5 alakohdassa määriteltyä tavaraa vettä, kaasua ja sähköä lukuun ottamatta;

10) ”kunnostamisella” asetuksen (EU) 2024/1781 2 artiklan 18 alakohdassa määriteltyä kunnostamista;

11) ”korjattavuutta koskevilla vaatimuksilla” liitteessä II lueteltujen unionin säädösten mukaisia vaatimuksia, jotka mahdollistavat tavaran korjaamisen, mukaan lukien vaatimukset, joilla helpotetaan tuotteen purkamista, ja vaatimukset, jotka koskevat varaosien saatavuutta ja korjaamiseen liittyviä tietoja ja työkaluja, joita sovelletaan tavaroihin tai tavaroiden tiettyihin osiin;

12) ”pysyvällä välineellä” direktiivin (EU) 2019/771 2 artiklan 11 alakohdassa määriteltyä pysyvää välinettä.

3 artikla

Yhdenmukaistamisen taso

Jäsenvaltiot eivät saa kansallisessa lainsäädännössään pitää voimassa tai ottaa käyttöön tämän direktiivin säännöksistä poikkeavia säännöksiä.

4 artikla

Eurooppalainen korjaustietolomake

1. Korjaajat voivat toimittaa kuluttajalle liitteessä I olevan eurooppalaisen korjaustietolomakkeen. Eurooppalainen korjaustietolomake on toimitettava pysyvällä välineellä kohtuullisen ajan kuluessa pyynnön esittämisestä ja ennen kuin korjauspalvelujen tarjoamista koskeva sopimus sitoo kuluttajaa.

2. Eurooppalainen korjaustietolomake on toimitettava maksutta.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jos virheen luonteen ja korjaustyypin tunnistamiseksi sekä korjauksen hinnan arvioimiseksi tarvitaan vianmäärityspalvelua, joka toteutetaan joko fyysisesti tai etäyhteydellä tapahtuvana tutkimisena, korjaaja voi pyytää kuluttajaa maksamaan tästä palvelusta aiheutuvat välttämättömät kustannukset.

Korjaajan on ilmoitettava kuluttajalle vianmäärityspalvelun kustannuksista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2011/83/EU soveltamista.

4. Eurooppalaisessa korjaustietolomakkeessa on täsmennettävä selkeästi ja ymmärrettävästi seuraavat korjausehdot:

a) korjaajan henkilöllisyys;

b) käyntiosoite, johon korjaaja on sijoittautunut, sekä korjaajan puhelinnumero, sähköpostiosoite ja, jos sellaisia on saatavilla, muut verkkoviestintävälineet, joiden avulla kuluttaja voi ottaa yhteyttä korjaajaan ja viestiä tämän kanssa nopealla, tehokkaalla ja helppokäyttöisellä tavalla;

c) korjattava tavara;

d) virheen luonne ja ehdotettu korjaustapa;

e) hinta tai, jos hintaa ei voida kohtuudella laskea etukäteen, tapa, jolla hinta on tarkoitus laskea, ja korjaamisen enimmäishinta;

f) korjaamiseen tarvittava aika;

g) tilapäisen korvaavan tavaran saatavuus korjaamisen aikana ja mahdollisesta tavaran tilapäisestä korvaamisesta kuluttajalle aiheutuvat kustannukset;

h) paikka, jossa kuluttaja luovuttaa tavaran korjaamista varten;

i) tapauksen mukaan korjaajan tarjoamien lisäpalvelujen, kuten poisto-, asennus- ja kuljetuspalvelujen, saatavuus ja kyseisistä palveluista kuluttajalle mahdollisesti aiheutuvat yksilöidyt kustannukset;

j) eurooppalaisen korjaustietolomakkeen voimassaoloaika;

k) tarvittaessa lisätiedot.

5. Korjaaja ei saa muuttaa eurooppalaisessa korjaustietolomakkeessa määriteltyjä korjausehtoja 30 kalenteripäivän ajan päivästä, jona kyseinen lomake toimitettiin kuluttajalle. Korjaaja ja kuluttaja voivat sopia eurooppalaisen korjaustietolomakkeen pidemmästä voimassaoloajasta. Jos kuluttaja hyväksyy eurooppalaisessa korjaustietolomakkeessa esitetyt ehdot sen voimassaoloaikana, korjaaja on velvollinen suorittamaan korjauspalvelun kyseisillä ehdoilla.

6. Jos korjaaja on toimittanut kuluttajalle täydellisen ja paikkansa pitävän eurooppalaisen korjaustietolomakkeen, sen katsotaan täyttäneen seuraavat vaatimukset:

a) direktiivin 2011/83/EU 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY ([24]) 22 artiklan 1 kohdan j alakohdassa vahvistetut korjauspalvelun pääominaisuuksia koskevat tiedonantovaatimukset;

b) direktiivin 2011/83/EU 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 6 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa, direktiivin 2006/123/EY 22 artiklan 1 kohdan a alakohdassa sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY ([25]) 5 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa vahvistetut korjaajan henkilöllisyys- ja yhteystietoja koskevat tiedonantovaatimukset;

c) direktiivin 2011/83/EU 5 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 6 artiklan 1 kohdan e alakohdassa sekä direktiivin 2006/123/EY 22 artiklan 1 kohdan i alakohdassa ja 3 kohdan a alakohdassa vahvistetut hintaa koskevat tiedonantovaatimukset;

d) direktiivin 2011/83/EU 5 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 6 artiklan 1 kohdan g alakohdassa vahvistetut korjauspalvelun suorittamisjärjestelyjä ja suorittamisen määräaikaa koskevat tiedonantovaatimukset.

5 artikla

Korjausvelvollisuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valmistajan on korjattava kuluttajan pyynnöstä tavarat, joiden korjattavuutta koskevista vaatimuksista säädetään liitteessä II luetelluissa unionin säädöksissä, kyseisissä säädöksissä tarkoitetussa laajuudessa. Valmistaja ei ole velvollinen korjaamaan tällaisia tavaroita, jos korjaaminen on mahdotonta. Valmistaja voi korjausvelvollisuutensa täyttääkseen teettää korjaamisen alihankintana.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu korjaus suoritetaan seuraavien ehtojen mukaisesti:

a) se suoritetaan joko maksutta tai kohtuulliseen hintaan;

b) se suoritetaan kohtuullisen ajanjakson kuluessa alkaen siitä hetkestä, jona tavara on fyysisesti valmistajan hallussa, tämä on vastaanottanut tavaran tai saanut kuluttajalta pääsyn tavaraan;

c) valmistaja voi lainata kuluttajalle korvaavan tavaran maksutta tai kohtuullista maksua vastaan korjauksen ajaksi; ja

d) jos korjaaminen on mahdotonta, valmistaja voi tarjota kuluttajalle toisen, kunnostetun tavaran.

3. Jos 1 kohdan nojalla korjausvelvollinen valmistaja on sijoittautunut unionin ulkopuolelle, sen unionissa olevan valtuutetun edustajan on täytettävä valmistajan velvollisuus. Jos valmistajalla ei ole valtuutettua edustajaa unionissa, asianomaisen tavaran tuojan on täytettävä valmistajan velvollisuus. Jos tuojaa ei ole, asianomaisen tavaran jakelijan on täytettävä valmistajan velvollisuus. Valtuutettu edustaja, tuoja tai jakelija voi korjausvelvollisuutensa täyttääkseen teettää korjaamisen alihankintana.

4. Valmistajien, jotka asettavat varaosia ja työkaluja saataville liitteessä II lueteltujen unionin säädösten soveltamisalaan kuuluvia tavaroita varten, on tarjottava näitä varaosia ja työkaluja kohtuulliseen hintaan, joka ei estä korjaamista.

5. Valmistajien tai tapauksen mukaan valtuutettujen edustajien, tuojien tai jakelijoiden, joilla on tämän artiklan mukainen korjausvelvollisuus, on varmistettava, että kuluttajat voivat vapaasti käytettävissä olevan verkkosivuston kautta saada tietoja liitteessä II lueteltujen unionin säädösten soveltamisalaan kuuluvien tavaroiden tyypillisestä korjaamisesta veloitettavista ohjehinnoista.

([24]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, palveluista sisämarkkinoilla (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36).

([25]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista (”Direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä”) (EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1).

6. Valmistajat eivät saa käyttää sopimuslausekkeita, laitteistoja tai ohjelmistotekniikoita, jotka estävät liitteessä II lueteltujen unionin säädösten soveltamisalaan kuuluvien tavaroiden korjaamisen, paitsi jos se on perusteltua oikeutetuilla ja objektiivisilla tekijöillä, mukaan lukien unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön mukainen teollis- ja tekijänoikeuksien suojelu. Valmistajat eivät saa etenkään estää riippumattomia korjaajia käyttämästä alkuperäisiä tai käytettyjä varaosia, yhteensopivia varaosia ja 3D-tulostuksesta peräisin olevia varaosia, jos kyseiset varaosat ovat unionin oikeuden tai kansallisen lainsäädännön vaatimusten, kuten tuoteturvallisuusvaatimusten tai teollis- ja tekijänoikeuksien, mukaisia. Tämä kohta ei rajoita liitteessä II lueteltujen unionin säädösten erityisvaatimusten eikä teollis- ja tekijänoikeuksien suojaamista koskevan unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön soveltamista.

7. Valmistajat eivät saa kieltäytyä korjaamasta liitteessä II lueteltujen unionin säädösten soveltamisalaan kuuluvia tavaroita pelkästään sillä perusteella, että aiemman korjauksen ovat suorittaneet toiset korjaajat tai muut henkilöt.

8. Kuluttajat voivat pyytää korjausta valitsemaltaan korjaajalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan mukaista korjausvelvollisuutta.

9. Komissio antaa sääntelyn kehityksen perusteella delegoituja säädöksiä 20 artiklan mukaisesti liitteen II muuttamiseksi saattamalla ajan tasalle niiden unionin säädösten luettelon, joissa vahvistetaan korjattavuutta koskevat vaatimukset. Komissio antaa tällaiset delegoidut säädökset ilman aiheetonta viivytystä asianomaisen unionin säädöksen julkaisemisen jälkeen ja viimeistään 12 kuukauden kuluttua tällaisesta julkaisemisesta.

6 artikla

Korjausvelvollisuutta koskevat tiedot

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valmistaja tai tapauksen mukaan valtuutettu edustaja, tuoja tai jakelija asettaa saataville maksutta vähintään 5 artiklan mukaisen korjausvelvollisuutensa koko keston ajan korjauspalvelujaan koskevat tiedot helposti saatavilla olevalla, selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla.

7 artikla

Korjaamista koskeva* eurooppalainen *verkkoalusta

1. Perustetaan korjaamista koskeva eurooppalainen verkkoalusta, jäljempänä ”eurooppalainen verkkoalusta”, jotta kuluttajat voivat löytää korjaajia ja tapauksen mukaan kunnostettujen tavaroiden myyjiä, viallisia tavaroita kunnostamista varten ostavia toimijoita tai yhteisölähtöisiä korjausaloitteita. Eurooppalainen verkkoalusta koostuu kansallisista osioista, joissa käytetään yhteistä verkkorajapintaa, ja se sisältää linkit 3 kohdassa tarkoitettuihin kansallisiin korjaamista koskeviin verkkoalustoihin, jäljempänä ”kansalliset verkkoalustat”.

2. Komissio kehittää 31 päivään heinäkuuta 2027 mennessä yhteisen verkkorajapinnan eurooppalaista verkkoalustaa varten. Kyseisen yhteisen verkkorajapinnan on oltava 6 kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukainen ja sen on oltava saatavilla kaikilla unionin virallisilla kielillä. Tämän jälkeen komissio huolehtii yhteisen verkkorajapinnan teknisestä ylläpidosta.

3. Jäsenvaltioiden on käytettävä 2 kohdassa tarkoitettua yhteistä verkkorajapintaa kansallisissa osioissaan. Jäsenvaltiot, joilla on vähintään yksi julkinen tai yksityinen kansallinen verkkoalusta, joka kattaa niiden koko alueen ja on 6 kohdan säännösten mukainen, eivät kuitenkaan ole velvollisia perustamaan eurooppalaista verkkoalustaa koskevaa kansallista osiota. Sen sijaan eurooppalaiseen verkkoalustaan on sisällyttävä linkit tällaisiin kansallisiin verkkoalustoihin. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden kansalliset verkkoalustat ovat toiminnassa viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2027.

4. Jäsenvaltiot voivat laajentaa eurooppalaista verkkoalustaa koskevan kansallisen osionsa tai tapauksen mukaan kansallisen verkkoalustansa soveltamisalaa siten, että se kattaa korjaajien lisäksi myös kunnostettujen tavaroiden myyjät, viallisia tavaroita kunnostamista varten ostavat toimijat tai yhteisölähtöiset korjausaloitteet.

5. Eurooppalaisessa verkkoalustassa olevien kansallisten osioiden ja kansallisten verkkoalustojen käytön on oltava kuluttajille maksutonta. Rekisteröinnin on oltava vapaaehtoista korjaajille ja tapauksen mukaan kunnostettujen tavaroiden myyjille, viallisia tavaroita kunnostamista varten ostaville toimijoille ja yhteisölähtöisille korjausaloitteille.

6. Yhteistä verkkorajapintaa käyttävien kansallisten osioiden ja kansallisten verkkoalustojen on

a) sisällettävä hakutoimintoja, jotka koskevat tavaroita, korjauspalvelujen sijaintia, mukaan lukien karttapohjainen toiminto, palvelujen rajatylittävää tarjontaa, korjausehtoja, mukaan lukien korjaamiseen tarvittava aika, tilapäisen korvaavan tavaran saatavuutta sekä paikkaa, jossa kuluttaja luovuttaa tavaran korjattavaksi, korjaajien tarjoamien lisäpalvelujen, mukaan lukien poistaminen, asennus ja kuljetus, saatavuutta ja ehtoja sekä sovellettavia eurooppalaisia tai kansallisia korjaamista koskevia laatustandardeja;

b) tarvittaessa sisällettävä hakutoiminto, jonka avulla löydetään kunnostettujen tavaroiden myyjiä, viallisia tavaroita kunnostamista varten ostavia toimijoita tai yhteisölähtöisiä korjausaloitteita;

c) annettava kuluttajille mahdollisuus pyytää eurooppalaista korjaustietolomaketta sellaisilta korjaajilta, jotka tarjoavat sitä;

d) annettava korjaajille mahdollisuus päivittää säännöllisesti yhteystietojaan ja palvelujaan;

e) annettava korjaajille mahdollisuus ilmoittaa, että ne noudattavat sovellettavia unionin tai kansallisia laatustandardeja;

f) mahdollistettava saavutettavuus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2018/1724 ([26]) perustettuun yhteiseen digitaaliseen palveluväylään yhdistettyjen kansallisten verkkosivustojen kautta;

g) varmistettava esteettömyys vammaisten henkilöiden kannalta; ja

h) tarjottava käyttäjille yhteydenottolomakkeita, joiden avulla he voivat raportoida eurooppalaisen verkkoalustan toimintaan liittyvistä teknisistä ongelmista sekä korjaajien ja tapauksen mukaan kunnostettujen tavaroiden myyjien, viallisia tavaroita kunnostamista varten ostavien toimijoiden tai yhteisölähtöisten korjausaloitteiden toimittamien tietojen epätarkkuuksista.

7. Eurooppalaisen verkkoalustan on mahdollistettava kansallisten osioiden toimintaa koskevien tietojen kerääminen, henkilötietoja lukuun ottamatta.

8. Jäsenvaltioiden ja komission on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet tiedottaakseen kuluttajille, asiaankuuluville talouden toimijoille ja myyjille eurooppalaisen verkkoalustan saatavuudesta.

8 artikla

Asiantuntijaryhmä

Komissio perustaa asiantuntijaryhmän, joka koostuu kaikkien jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja. Asiantuntijaryhmän tehtävänä on neuvoa komissiota eurooppalaisen verkkoalustan ja sen kansallisten osioiden suunnittelussa ja toiminnassa.

9 artikla

Kansalliset yhteyspisteet

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2026 ilmoitettava komissiolle

a) jäsenvaltioiden eurooppalaista verkkoalustaa varten nimeämä kansallinen yhteyspiste; tai

b) kansalliset verkkoalustat, jotka jäsenvaltiot ovat perustaneet tai aikovat perustaa 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Eurooppalaisen verkkoalustan kansallisia osioita käyttävät jäsenvaltiot voivat viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2026 hyväksyä unionin oikeuden mukaisesti ehtoja, jotka koskevat pääsyä niiden kansalliseen osioon rekisteröintiä varten korjaajille ja tapauksen mukaan kunnostettujen tavaroiden myyjille, viallisia tavaroita kunnostamista varten ostaville toimijoille ja yhteisölähtöisille korjausaloitteille. Tällaisissa ehdoissa voidaan erityisesti määrätä, että kansallisen yhteyspisteen on hyväksyttävä ennakkoon kansalliseen osioon rekisteröityminen tai ammattipätevyyttä koskevat vaatimukset. Tällaisten jäsenvaltioiden on kyseiseen päivämäärään mennessä ilmoitettava komissiolle kaikista hyväksytyistä pääsyyn liittyvistä ehdoista.

([26]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1724, annettu 2 päivänä lokakuuta 2018, tietoja, menettelyjä sekä neuvonta- ja ongelmanratkaisupalveluja saataville tarjoavan yhteisen digitaalisen palveluväylän perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 1).

3. Jäsenvaltioiden, jotka käyttävät eurooppalaisen verkkoalustan kansallisia osioita ja soveltavat tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja ehtoja, on varmistettava, että niiden kansallinen osio on toiminnassa kuuden kuukauden kuluessa päivästä, jona komissio toimittaa 7 artiklan 2 kohdassa säädetyn yhteisen verkkorajapinnan.

4. Kansallinen yhteyspiste vastaa seuraavista tehtävistä:

a) pääsyn tarjoaminen rekisteröintiä varten niiden kansalliseen osioon korjaajille ja tapauksen mukaan kunnostettujen tavaroiden myyjille, viallisia tavaroita kunnostamista varten ostaville toimijoille ja yhteisölähtöisille korjausaloitteille;

b) sen varmistaminen, että jäsenvaltioiden 2 kohdan mukaisesti asettamia käyttöehtoja noudatetaan; ja

c) komission avustaminen eurooppalaisen verkkoalustan kansallisten osioiden toiminnassa.

10 artikla

Mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevat toimenpiteet

Komissio antaa tarvittaessa suuntaviivoja, joilla tuetaan erityisesti mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä tässä direktiivissä säädettyjen vaatimusten ja velvoitteiden noudattamisessa.

11 artikla

Täytäntöönpanon valvonta

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tämän direktiivin noudattamisen varmistamiseksi on olemassa riittävät ja tehokkaat keinot.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja keinoja voivat olla säännökset, joiden nojalla yksi tai useampi seuraavista kansallisessa lainsäädännössä määritellyistä elimistä voi viedä asian kansallisen lainsäädännön mukaisesti jäsenvaltion tuomioistuimen tai toimivaltaisen hallinnollisen viranomaisen käsiteltäväksi sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja kansallisia säännöksiä noudatetaan:

a) julkiset elimet tai niiden edustajat;

b) järjestöt, joilla on oikeutettu intressi suojella kuluttajia tai ympäristöä;

c) elinkeinoelämän järjestöt, joilla on oikeutettu intressi toimia asiassa.

12 artikla

Kuluttajille tiedottaminen

Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kuluttajien saatavilla on tietoa tämän direktiivin mukaisista kuluttajan oikeuksista sekä keinoista kyseisten oikeuksien täytäntöönpanemiseksi, mukaan lukien asetuksella (EU) 2018/1724 perustettuun yhteiseen digitaaliseen palveluväylään yhdistettyjen kansallisten verkkosivustojen kautta.

13 artikla

Jäsenvaltioiden toimenpiteet korjaamisen edistämiseksi

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava vähintään yksi toimenpide, jolla edistetään korjaamista.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2029 yksi tai useampi 1 kohdan nojalla toteutettu toimenpide. Komissio asettaa tiedot jäsenvaltioiden ilmoittamista toimenpiteistä julkisesti saataville.

14 artikla

Pakottavuus

1. Jollei tässä direktiivissä toisin säädetä, kuluttajaa eivät sido sellaiset sopimusehdot, joilla kuluttajan vahingoksi estetään tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten toimenpiteiden soveltaminen, poiketaan niistä tai muutetaan niiden vaikutuksia.

2. Tämä direktiivi ei estä korjaajaa tarjoamasta kuluttajille sopimusjärjestelyjä, joilla annetaan tässä direktiivissä säädettyä parempi suoja.

15 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä 4, 5 ja 6 artiklan nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä säännökset ja toimenpiteet komissiolle viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2026, ja jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset viipymättä.

16 artikla

Direktiivin (EU) 2019/771 muuttaminen

Muutetaan direktiivi (EU) 2019/771 seuraavasti:

1) korvataan 7 artiklan 1 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) niiden määrän, laatua koskevien ja muiden ominaisuuksien, myös kestävyyteen, korjattavuuteen, toimivuuteen, yhteensopivuuteen ja turvallisuuteen liittyvien ominaisuuksien, on vastattava ominaisuuksia, joita samantyyppisillä tavaroilla yleensä on ja joita kuluttaja voi kohtuudella odottaa, kun otetaan huomioon tavaroiden luonne ja myyjän tai liiketoimiketjuun aikaisemmassa vaiheessa osallistuneen muun henkilön, myös tuottajan, erityisesti mainonnassa tai merkinnöissä esittämät tai näiden puolesta esitetyt julkiset lausumat.”;

2) muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”2a. Jos korjaaminen tapahtuu 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti oikeussuojakeinona tavaran saattamiseksi sopimuksen mukaiseksi, vastuuaikaa pidennetään kerran 12 kuukaudella.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai ottaa käyttöön määräaikoja, jotka ovat pidempiä kuin 1, 2 ja 2 a kohdassa tarkoitetut määräajat.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”5a. Jäsenvaltiot, jotka 3 tai 5 kohdan mukaisesti eivät aseta myyjän vastuuta koskevia kiinteitä määräaikoja tai asettavat ainoastaan oikeussuojakeinojen vanhentumisajan, voivat poiketa 2 a kohdasta edellyttäen, että ne varmistavat, että myyjän vastuu tai oikeussuojakeinojen vanhentumisaika korjaamistilanteessa on vähintään kolme vuotta.”;

3) lisätään 13 artiklaan kohta seuraavasti:

”2a. Ennen kuin myyjä toteuttaa oikeussuojakeinon tavaran saattamiseksi sopimuksen mukaiseksi, myyjän on ilmoitettava kuluttajalle kuluttajan oikeudesta valita korjaamisen ja vaihtamisen välillä sekä 10 artiklan 2 a kohdassa säädetyn vastuuajan mahdollisesta pidentämisestä.”;

4) korvataan 14 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Korjaaminen tai vaihtaminen on toteutettava

a) maksutta;

b) kohtuullisen ajan kuluessa siitä, kun kuluttaja on ilmoittanut myyjälle virheestä;

c) aiheuttamatta kuluttajalle merkittävää haittaa, ottaen huomioon tavaran luonne ja tarkoitus, jota varten kuluttaja hankki tavaran.

Korjaamisen aikana, riippuen asiaankuuluvan tuoteryhmän erityispiirteistä ja erityisesti siitä, että kuluttajalla on oltava tällainen tavara pysyvästi saatavilla, myyjä voi antaa kuluttajalle maksutta lainaksi korvaavan tavaran, myös kunnostetun tavaran.

Myyjä voi kuluttajan nimenomaisesta pyynnöstä toimittaa kunnostetun tavaran täyttääkseen velvollisuutensa vaihtaa tavara.”.

17 artikla

Direktiivin (EU) 2020/1828 muuttaminen

Lisätään direktiivin (EU) 2020/1828 liitteeseen I kohta seuraavasti:

”69) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/1799, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2024, tavaroiden korjaamista edistävistä yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivien (EU) 2019/771 ja (EU) 2020/1828 muuttamisesta (EUVL L, 2024/1799, 10.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1799/oj).”.

18 artikla

Asetuksen (EU) 2017/2394 muuttaminen

Lisätään asetuksen (EU) 2017/2394 liitteeseen kohta seuraavasti:

”29. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/1799, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2024, tavaroiden korjaamista edistävistä yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivien (EU) 2019/771 ja (EU) 2020/1828 muuttamisesta (EUVL L, 2024/1799, 10.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1799/oj).”.

19 artikla

Komission suorittama raportointi ja uudelleentarkastelu

1. Komissio toimittaa viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2031 kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta. Kertomuksessa on arvioitava tämän direktiivin ja erityisesti sen 5 ja 16 artiklan vaikutusta korjaamisen edistämiseen sisämarkkinoilla, myös sellaisten tavaroiden korjaamisen, joihin sovelletaan lakisääteisen virhevastuun ulkopuolisia korjattavuutta koskevia vaatimuksia ja kuluttajien korjausvaihtoehtoja lakisääteisen virhevastuun puitteissa, sekä sen vaikutusta yrityksiin ja kuluttajiin.

2. Kertomuksessa on myös arvioitava korjaamisen valintaan liittyvien kannustimien, myös lakisääteisen virhevastuun laajentamisen, tehokkuutta, sekä tarvetta edistää korjauspalvelujen kaupallisia takuita ja vahvistaa korjaajien korjausvastuuta koskevia sääntöjä.

3. Edellä olevan 7 artiklan osalta kertomuksessa arvioidaan eurooppalaisen verkkoalustan tehokkuutta käyttäen perustana tietoja aktiivisten korjauspalvelujen tarjoajien lukumäärästä ja eurooppalaista verkkoalustaa käyttäneiden kuluttajien lukumäärästä.

4. Komissio toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kyseisen kertomuksen laatimista varten tarvittavat tiedot. Kyseiseen kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

5. Tarvittavaa yhdenmukaistamisen tasoa, jota edellytetään yritysten tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi sisämarkkinoilla, myös tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen jäsenvaltioiden kansallisten lakien lähentämistä ja eroja erityisesti vastuuaikojen osalta, on arvioitava direktiivin (EU) 2019/771 25 artiklassa säädetyn uudelleentarkastelun yhteydessä.

20 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 31 päivästä elokuuta 2024 kuuden vuoden ajaksi 5 artiklan 9 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän kuuden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklan 9 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevan 5 artiklan 9 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

21 artikla

Siirtymäsäännökset

Tämän direktiivin 16 artiklaa ei sovelleta myyntisopimuksiin, jotka on tehty ennen 31 päivää heinäkuuta 2026.

22 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2026. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Kyseisissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 31 päivästä heinäkuuta 2026.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

23 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

24 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 13 päivänä kesäkuuta 2024.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puheenjohtaja	*Puheenjohtaja*
R. METSOLA	M. MICHEL

LIITE I

EUROOPPALAINEN KORJAUSTIETOLOMAKE

I osa

Korjauspalvelun tarjoavan korjaajan henkilöllisyys ja yhteystiedot

Korjaaja	[Henkilöllisyys]
Osoite	[Käyntiosoite, jossa kuluttaja voi asioida]
Puhelinnumero	
Sähköpostiosoite	
Korjaajan mahdollisesti tarjoamat muut verkkoviestintävälineet, joiden avulla kuluttaja voi ottaa yhteyttä korjaajaan ja viestiä tämän kanssa nopeasti ja tehokkaasti	

II osa

Korjauspalvelua koskevat tiedot

Korjattava tavara	[Tavaran tunnistetiedot]
Virheen luonne	[Virheen kuvaus]
Ehdotettu korjaustapa	[Millä tavoin virhe korjataan]
Korjaamisen hinta tai, jos sitä ei voida laskea, käytettävä laskentamenetelmä ja korjaamisen enimmäishinta	[Tällä tarkoitetaan korjauspalvelun kokonaishintaa tai, jos sitä ei voida ilmoittaa, hinnan laskemisessa käytettävää menetelmää ja korjauspalvelun enimmäishintaa euroina / kansallisena valuuttana]
Korjaamiseen tarvittava aika	[Aika, jonka kuluessa korjaaja sitoutuu suorittamaan palvelun, päivinä]
Tilapäisten korvaavien tavaroiden saatavuus	[Tilapäisellä korvaavalla tavaralla tarkoitetaan sitä, että kuluttaja saa vastaavan tavaran käyttöön korjaamisen ajaksi, eli korjaaja merkitsee kohtaan ”Kyllä” tai ”Ei”]
Jos lisäpalveluja on saatavilla, niiden kustannukset	[euroina / kansallisena valuuttana]
Tavaroiden luovutuspaikka	[Paikka, jossa kuluttaja luovuttaa tavaran korjattavaksi]
Tarvittaessa lisäpalvelujen saatavuus	[Ilmoitetaan mahdolliset tarjottavat lisäpalvelut, kuten poistaminen, asentaminen ja kuljetus, ja niiden laajuus. Jos kyseistä korjausta varten ei tarjota lisäpalvelua, merkitään ”Ei ole”]
Jos lisäpalveluja on saatavilla, niiden kustannukset	[euroina / kansallisena valuuttana kutakin tarjottua palvelua kohden]
Eurooppalaisen korjaustietolomakkeen voimassaoloaika	[Voimassaoloaika vähintään 30 päivää]
Mahdollisesti tarvittavat lisätiedot	

Hakasulkeissa olevat maininnat ovat selityksiä korjaajalle, ja ne on korvattava vastaavilla tiedoilla.

LIITE II

LUETTELO UNIONIN SÄÄDÖKSISTÄ, JOISSA VAHVISTETAAN KORJATTAVUUTTA KOSKEVIA VAATIMUKSIA

1. Kotitalouksien pyykinpesukoneiden ja kotitalouksien kuivaavien pyykinpesukoneiden osalta komission asetus (EU) 2019/2023 ([1])
2. Kotitalouksien astianpesukoneiden osalta komission asetus (EU) 2019/2022 ([2])
3. Kylmäsäilytyslaitteiden osalta komission asetus (EU) 2019/2019 ([3])
4. Elektronisten näyttöjen osalta komission asetus (EU) 2019/2021 ([4])
5. Hitsauslaitteiden osalta komission asetus (EU) 2019/1784 ([5])
6. Pölynimurien osalta komission asetus (EU) N:o 666/2013 ([6])
7. Palvelinten ja tiedontallennustuotteiden osalta komission asetus (EU) 2019/424 ([7])
8. Matkapuhelinten, langattomien puhelinten ja taulutietokoneiden osalta komission asetus (EU) 2023/1670 ([8])
9. Kotitalouksien kuivausrumpujen osalta komission asetus (EU) 2023/2533 ([9])
10. Kevyiden kulkuneuvojen akuilla varustettujen tavaroiden osalta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/1542 ([10])

([1]) Komission asetus (EU) 2019/2023, annettu 1 päivänä lokakuuta 2019, kotitalouksien pyykinpesukoneiden ja kotitalouksien kuivaavien pyykinpesukoneiden ekologista suunnittelua koskevien vaatimusten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/125/EY mukaisesti sekä komission asetuksen (EY) N:o 1275/2008 muuttamisesta ja komission asetuksen (EU) N:o 1015/2010 kumoamisesta (EUVL L 315, 5.12.2019, s. 285).

([2]) Komission asetus (EU) 2019/2022, annettu 1 päivänä lokakuuta 2019, kotitalouksien astianpesukoneiden ekologista suunnittelua koskevista vaatimuksista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/125/EY nojalla sekä komission asetuksen (EY) N:o 1275/2008 muuttamisesta ja komission asetuksen (EU) N:o 1016/2010 kumoamisesta (EUVL L 315, 5.12.2019, s. 267).

([3]) Komission asetus (EU) 2019/2019, annettu 1 päivänä lokakuuta 2019, kylmäsäilytyslaitteiden ekologista suunnittelua koskevien vaatimusten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/125/EY mukaisesti ja komission asetuksen (EY) N:o 643/2009 kumoamisesta (EUVL L 315, 5.12.2019, s. 187).

([4]) Komission asetus (EU) 2019/2021, annettu 1 päivänä lokakuuta 2019, elektronisten näyttöjen ekologista suunnittelua koskevista vaatimuksista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/125/EY nojalla sekä komission asetuksen (EY) N:o 1275/2008 muuttamisesta ja komission asetuksen (EY) N:o 642/2009 kumoamisesta (EUVL L 315, 5.12.2019, s. 241).

([5]) Komission asetus (EU) 2019/1784, annettu 1 päivänä lokakuuta 2019, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/125/EY mukaisten ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamisesta hitsauslaitteille (EUVL L 272, 25.10.2019, s. 121).

([6]) Komission asetus (EU) N:o 666/2013, annettu 8 päivänä heinäkuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/125/EY täytäntöönpanemisesta pölynimurien ekologista suunnittelua koskevien vaatimusten osalta (EUVL L 192, 13.7.2013, s. 24).

([7]) Komission asetus (EU) 2019/424, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2019, palvelinten ja tiedontallennustuotteiden ekologista suunnittelua koskevien vaatimusten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/125/EY nojalla sekä komission asetuksen (EU) N:o 617/2013 muuttamisesta (EUVL L 74, 18.3.2019, s. 46).

([8]) Komission asetus (EU) 2023/1670, annettu 16 päivänä kesäkuuta 2023, älypuhelimia, muita matkapuhelimia kuin älypuhelimia, langattomia puhelimia ja taulutietokoneita koskevien ekosuunnitteluvaatimusten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/125/EY mukaisesti sekä komission asetuksen (EU) 2023/826 muuttamisesta (EUVL L 214, 31.8.2023, s. 47).

([9]) Komission asetus (EU) 2023/2533, annettu 17 päivänä marraskuuta 2023, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/125/EY täytäntöönpanemisesta kotitalouksien kuivausrumpujen ekologista suunnittelua koskevien vaatimusten osalta, komission asetuksen (EU) 2023/826 muuttamisesta ja komission asetuksen (EU) N:o 932/2012 kumoamisesta (EUVL L, 2023/2533, 22.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2533/oj).

([10]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/1542, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2023, akuista ja paristoista ja jäteakuista ja -paristoista, direktiivin 2008/98/EY ja asetuksen (EU) 2019/1020 muuttamisesta sekä direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta (EUVL L 191, 28.7.2023, s. 1).